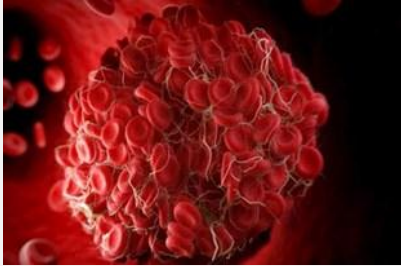


عوامل خطر آفرین لخته شدن خون



لخته های خون یا آن چه در پزشکی به ترومبوز سیاهرگی عمقی (DVT) ارجاع می شود، لخته هایی هستند که در سیاهرگ های لگن، ساق پا، ران یا دیگر مناطق بدن تشکیل شده و جریان خون را مسدود می کنند.

لخته های خون یا آن چه در پزشکی به ترومبوز سیاهرگی عمقی (DVT) ارجاع می شود، لخته هایی هستند که در سیاهرگ های لگن، ساق پا، ران یا دیگر مناطق بدن تشکیل شده و جریان خون را مسدود می کنند. به گزارش خبرگزاری فارس از تبریز، نشستن طولانی مدت یا عدم تحرک یکی از ایده آل‌ترین شرایط برای تشکیل لخته خون است.

لخته های خون یا آن چه در پزشکی به ترومبوز سیاهرگی عمقی (DVT) ارجاع می شود، لخته هایی هستند که در سیاهرگ های لگن، ساق پا، ران یا دیگر مناطق بدن تشکیل شده و جریان خون را مسدود می کنند. در صورت حرکت و مسدود کردن رگ های خونی در ریه و شکل گیری آمبولی ریوی که زندگی انسان را در معرض تهدید قرار می دهد، لخته های خون می توانند مرگ آفرین باشند.

بهترین روش برای پیشگیری از لخته خون آگاهی و پرهیز از خطرات مرتبط با توسعه DVT است ...

دوره های طولانی از عدم تحرک

نشستن طولانی مدت یا عدم تحرک یکی از ایده آل‌ترین شرایط برای تشکیل لخته خون است، که در این حالت عضلات منقبض نمی شوند. به عنوان مثال، مسافرت های هوایی طولانی مدت بین قاره ای، سفر با اتوبوس یا خودرو شخصی را می توانید مد نظر قرار دهید. این عدم تحرک می تواند به طور قابل توجهی جریان خون را کاهش داده و به شکل گیری لخته خون منجر شود. دوره های طولانی سکون (به عنوان مثال، پس از عمل جراحی یا جراحی) نیز به عنوان شرایط خطر آفرین برای تشکیل DVT در نظر گرفته می شوند.

سن و وزن بدن

اضافه وزن می تواند به مشکلات سلامت مختلف منجر شود که تشکیل لخته خون یکی از آنها محسوب می شود. حمل وزن اضافی بدن فشار روی سیاهرگ های موجود در لگن و پاها را افزایش می دهد. همچنین، افرادی که بیش از 60 سال سن دارند در معرض خطر بیشتری برای تشکیل DVT قرار دارند. با این وجود، لخته های خون و DVT می توانند در هر سنی شکل بگیرند، به ویژه اگر تعدادی از عوامل خطر آفرین وجود داشته باشند.

بارداری

در زمان بارداری، مادر مجبور است وزنی اضافی را به ویژه در سه ماه پایانی با خود حمل کند. این فشار اضافی می تواند استرس و فشار بر سیاهرگ های موجود در لگن و پاها را افزایش دهد. افزون بر این، خطر ابتلا به یک DVT یا لخته خون شش ماه پس از زایمان نیز همچنان وجود دارد. این مساله به ویژه برای مادرانی که پس از زایمان کم تحرک هستند بیشتر صادق است.

جراحی یا عمل جراحی

استراحت طولانی مدت در بستر پس از یک آسیب دیدگی یا عمل جراحی می تواند به شکل گیری یک DVT منجر شود. هر گونه دوره طولانی مدت ایستایی - همانند بستری شدن در بیمارستان - می تواند به کاهش انقباض در عضلات پاها، کاهش گردش خون، و خطر بالاتر شکل گیری لخته خون منجر شود. بیماران فلج نیز در معرض خطر بالای DVT قرار دارند.

قرص های ضد بارداری

اگرچه محصولات ضد بارداری لزوماً موجب شکل گیری لخته خون نمی شوند، اما برخی انواع قرص های ضد بارداری می توانند خطر DVT را در زنان تقریباً 40 درصد افزایش دهند. قرص های ضد بارداری و درمان جایگزینی هورمون، که شامل هورمون های استروژن و پروژسترون می شود، ممکن است عوامل لخته شدن خون را تشدید کنند و زنان را در معرض خطر ابتلا به DVT قرار دهند.

سیگار کشیدن

اگر فردی سیگاری هستید، از این مساله آگاهی دارید که لطفی در حق سلامت بدن خود نمی کنید. سیگار کشیدن می تواند بر گردش خون و توانایی خون برای لخته شدن تأثیرگذار باشد و خطر DVT را افزایش دهد. با این وجود، مرگ و میر ناشی از DVT و آمبولی ریوی در بیماران مبتلا به بیماری انسدادی مزمن ریه (COPD) به واسطه ترکیبی از عوامل، از جمله اختلالات لخته شدن خون و کاهش تحرک افزایش یافته است.

زمینه ژنتیکی

اگر سابقه ژنتیکی یا خانوادگی مرگ در زمان حیات پدر (DVP) دارید، خود را در معرض خطر یک لخته خون بدانید. سابقه خانوادگی DVT و آمبولی ریوی (PE) هر دو از عوامل خطر آفرین برای DVP هستند.